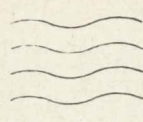

Δικορφιώτικα Νέα

Δίμηνη εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφιωτών Ζαγορίου

Τεύχος 54, ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ '93. Υπεύθυνος έκδοσης: Δημ. Παπαγιαννόπουλος - Πλουτάρχου 44, 121 37 Περιστέρι, τηλ. 57.38.093

ΕΝΔΟ -
ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Οριστική λύση της ύδρευσης του Δικόρφου

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΝΕΡΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΑΚΟΥΣΤΗ ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΝΤΩΒΡ

Ένα μεγάλο έργο άρχισε να υλοποιείται στο Δικόρφο από τις 15 Ιουνίου 1993. Το νερό της ξακουστής και κρυσταλλένιας πηγής του Ντωβρ, μεταφέρεται πλέον στο χωριό, ενούμενο με την πηγή του Αγίου Νικολάου. Το έργο δημοπρατήθηκε στη Νομαρχία Ιωαννίνων και το ανέλαβε (με ποσοστό έκπτωσης 52%) ο εξαιρετος συμπατριώτης μας μηχανικός Δημήτρης Μάρκου, που ελπίζουμε να το υλοποιήσει σύντομα και τέλεια, αφού και ο ίδιος θα ζει και θα... υδρεύεται στο Δικόρφο.

Το έργο είναι προϋπολογισμού 12.850.000 δραχμών και η Κοινότητα (για να το υλοποιήσει) πήρε άτοκο δάνειο 5.000.000 δρχ. από το υπουργείο των Εσωτερικών και τα υπόλοιπα χρήματα θα τα διαθέσει η ίδια.

Το κόστος μεταφοράς του ηλεκτρικού ρεύματος από το δημόσιο δρόμο, μέχρι την πηγή (στύλοι, μετασχηματιστής κτλ.) είναι 1.500.000 δρχ. και η αξία του Αντλιοστασίου, που δημοπρατείται στις 4 Ιουλίου 1993, είναι 1.550.000 δρχ.

Το συνολικό κόστος δηλαδή του σπουδαίου και απαραίτητου έργου (ύστερα από την έκπτωση του 52%) είναι 9.200.000 δρχ.

Με την ευκαιρία αυτή θα ανακαινιστεί και επιδιορθωθεί και το υπάρχον ε-

σωτερικό δίκτυο ύδρευσης του χωριού (μικροβλάβες κτλ.).

Επίσης προγραμματίζεται η αλλαγή και αντικατάσταση μελλοντικά των παλαιών αμιαντοσωλήνων, με χρήματα του Νομαρχιακού Ταμείου Ιωαννίνων.

Ας ελπίσουμε ότι το έργο θα ολοκληρωθεί σύντομα και σε λογικά χρονικά όρια, ότι θα λειτουργήσει άψογα και τέλεια κι ότι θα λύσει οριστικά το θερινό πρόβλημα της ύδρευσής μας.

Πρέπει, νομίζω, με την ευκαιρία αυτή να τονίσουμε την εργατικότητα και το ζήλο, την αγάπη και τη δραστηριότητα του προέδρου κ. Ν. Τσίνη, ο οποίος (όπως προσωπικά διαπίστωσα) αφιερώνει μέγιστο μέρος της δραστηριότητάς του και πολλές ημέρες και ώρες της ζωής του, για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό το Δικόρφου, τον καλλωπισμό και εξωραϊσμό του, τη σύγχρονη ανάπτυξη του, βοηθούμενος βέβαια κατά πολύ από το κοινοτικό μας συμβούλιο.

Μου αρέσει να τονίζω το πραγματοποιούμενο, θετικό και συγκεκριμένο έργο των συνανθρώπων μου (και στην περίπτωση αυτή του κοινοτικού μας συμβουλίου), μη αποσκοπώντας βεβαίως σε οφέλη και σκοπιμότητες, αλλ' ωθούμενος από ειλικρίνη, πηγαία και άδοξα κίνητρα.

Αν και "τα καλά και μεγάλα έργα δεν έχουν ανάγκη ούτε λόγων, ούτε προβολής", όπως έλεγε συχνά ο θυμόσοφος του χωριού μας και αείμνηστος Μπάριμπα - Τάκης, ο Χοντρός (Παπαϊωάννου).

Λειτουργία κάδων απορριμμάτων Δικόρφου

Απ' τις αρχές Ιουνίου άρχισε η λειτουργία των τσεσάρων κάδων απορριμμάτων του χω-

ριού μας. Ήδη ο πρόεδρος του χωριού μας έβαλε στην εξώπορτα κάθε σπιτιού 8 σακούλες προς χρήση και υλοποίηση της απόφασής μας να μην ξαναπετάξουμε σκουπίδια στους δρόμους και στις ρεματιές του χωριού. Οι χωριανοί (και επισκέπτες) όλοι, πρέπει να γνωρίζουν, ότι θα βγάζουν τα σκουπίδια τους και θα τα τοποθετούν μέσα στους κάδους με προσοχή και τάξη, κάθε Κυριακή και Πέμπτη βράδυ (δύο φορές την εβδομάδα). Η Κοινότητα θα αγοράσει και δύο ακόμη κάδους, ώστε να τοποθετηθούν σε κατάλληλα και αναγκαία σημεία των τριών Μαχαλάδων, ώστε να μη ταλαιπωρούνται, λόγω αποστάσεως, οι Δικορφιώτες.

Τέλος, υπάρχει κατάλληλος χώρος αποκομιδής των απορριμμάτων μας στο Ριζό, στη θέση Πλάκα, κοντά στον Αι-Λιά, που θα μεταφέρονται απ' τον υπεύθυνο, που όρισε η Κοινότητά μας.

Μελέτη

Διαχειριστική Μελέτη κοινοτικού δάσους Δικόρφου, δεκαετίας 1992 - 2.002. Μια πολύ χρήσιμη και αναγκαία μελέτη θα συνταχθεί από έναν ιδιώτη δασολόγο, για το δάσος του Δικόρφου γενικά. Θα προβλέπει τη δεκαετία, που ήδη διανύουμε, 1992 - 2.002 και το κόστος της θα ανέλθει στο ποσό των 4.100.000 δραχμών. Η Μελέτη αυτή θα επιδοτηθεί με 2.500.000 δρχ. από τη Νομαρχία Ιωαννίνων και θα εγκριθεί τελικά από το υπουργείο Γεωργίας. Τα υπόλοιπα χρήματα θα διατεθούν από την Κοινότητά μας.

Μικρο-έργα μέσα στο χωριό

Ησφαλτόστρωση του δρόμου από τον Πέρα - Μαχαλά μέχρι την Επάνω Βρύση (είσοδος - έξοδος Δικόρφου) θα πραγματοποιηθεί αυτό το καλοκαίρι.

Το έργο αυτό θα συντελέσει στην ομαλή και απρόσκοπτη διακίνηση ανθρώπων και οχημάτων (αποφυγή λάσπης, χωμάτων και χαλικιού) και στην ολοκλήρωση της καθαριότητας του Δικόρφου.

Είναι κι αυτό κάτι για ένα χωριό, αφού θα δημιουργήσει και θα προβάλει μια σύγχρονη και φροντισμένη εικόνα των δρόμων του.

Βέβαια ο μεγάλος στόχος και

Ομβροδεξαμενή Βαθύλακκου

Φέτος το καλοκαίρι, θα κατασκευαστεί στο Βαθύλακκο ομβροδεξαμενή για την εξυπηρέτηση των κτηνοτρόφων της περιοχής. Ήδη η κοινότητα εξασφάλισε πίστωση 2.000.000 δρχ. απ' τη Νομαρχία Ιωαννίνων, για την υλοποίηση του έργου.

Για την καλύτερη και ασφαλέστερη λειτουργία της, η δεξαμενή θα πλαστικοποιηθεί εσωτερικά, ώστε να μη χάνει ούτε μια σταγόνα νερού (αφού και τόσο δυσεύρετο και τόσο αναγκαίο και χρήσιμο στο Βαθύλακκο). Είναι ένα έργο και αυτό, που από χρόνια έπρεπε να γίνει και τώρα ευτυχώς υλοποιείται.

Να ευχόμαστε μονάχα να υπάρχουν... κτηνοτρόφοι, που να χρησιμοποιούν αυτή τη δεξαμενή. Γιατί έγιναν και... έμειναν τόσο λίγοι και δυσεύρετοι.

καμμός όλων μας (όπως και άλλοτε τονίσαμε) θα πρέπει να είναι η ολική ασφαλτόστρωση του δρόμου Ελάτης - Δικόρφου, για την ανετότερη, ευχερέστερη και ταχύτερη μετάβασή μας εκεί.

Τοιχοποιία

Επίσης θα γίνει συμπληρωματική τοιχοποιία σε διάφορα σημεία του χωριού (επισκευή και ολοκλήρωση

τοιχών).

Έτσι, η παραδοσιακή εικόνα του χωριού θα ενισχυθεί και το Δικόρφο σε πολλά μέρη θα αναπαλαιωθεί. Το έργο θα το κάμει η Κοινότητά μας, με δικά της χρήματα.

Βρύσες

Ακόμη θα γίνει ανακατασκευή των δύο σπουδαίων βрусών του Δικόρφου, του Επάνω - Μαχαλά και του Σορβάκου. Θα ανακατασκευαστούν παραδοσιακά (όπως του Πέρα - Μαχαλά), με στέγη Ζογαρίσια, σιφή και συνεχή ροή νερού. Έτσι θα έχουμε δύο ακόμη στολίδια αξιόλογα στο Δικόρφο, που θα συγκινούν γηγενείς και τουρίστες.

Ματθαίος Λέκκος
ΑΛΛΑ "ΕΝΔΟ-ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ
ΣΕΛ. 2-3

"ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΚΑΙ ΚΑΡΒΟΥΝΑ"

Ο εκλεκτός φίλος Χριστόφορος Λεοντάρης είναι καθηγητής φιλόλογος και υπηρετεί στο Κλασικό Λύκειο Ιωαννίνων. Ακούρατος εργάτης της πέννας και πνευματικός άνθρωπος, εξέδωσε τελευταία το διβλίο του "Εικόνες" που αναφέρεται κυρίως στα Γιάννενα και στα χωριά του νομού μας. Μας παραχώρησε το δικαίωμα της αναδημοσίευσης ενός διηγήματός του, που περιγράφει πραγματικά γιαννιώτικα γεγονότα, με ονόματα φανταστικά, όπως μας δεβαίνει ο ίδιος.

Αξίζει τον κόπο να το παρακολουθήσουμε, σε τέσσερις συνέχειες, για τη γλαφυρότητά του, τη λογοτεχνική του ομορφιά και την περιγραφή των ηθών και νοτοπιών της εποχής.

Ματθαίος Λέκκος

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΚΑΙ ΚΑΡΒΟΥΝΑ Δ' μέρος (τελευταίο)

Μόνο ο κ. Τσεπούτης, ως άνθρωπος της ιατρικής πιάτσας, ένιωθε και επαίνουσε το Βασίλη. Τον δικαιολογούσε μάλιστα και στον κυρ-Δήμο, που δεν καταλάβαινε την απεραντοσύνη της γνώσης,

τον επιστημονικό ανταγωνισμό.

-Είναι νόστιμο φαγητό, κυρ-Δήμο, η γνώση, του έλεγε. Ας έτρωγαν βιβλία και τα δικά μου παιδιά. Δε λέω, η Έφη μου αγωνίζεται, όπου να 'ναι τελειώνει...

Τον έτρωγε μέσα του το σασάκι κι ο καημός για την αποκατάσταση της κόρης του. Τούτος ο καημός, σαν αφρός, έβγαινε στην επιφάνεια και κάπου - κάπου σταγόνες του έφταναν στο Βασίλη. Η Έφη σπούδαζε φαρμακευτική στην Ιταλία με απώτερο σκοπό να διαδεχθεί τον πατέρα της, να πάρει τη σκυτάλη του, όπως ειθίζεται εδώ στον τόπο μας.

Αλλά στην Ιταλία τόσα χρόνια δεν έτρωγε βιβλία, καταβρόχθιζε το ωραίο παραδάκι του κ. Τσεπούτη και τα φαινόμενα έλεγαν πως θα γύριζε με πτυχίο στις τριαντάδες Αυγούστου κάποιας χρονιάς. Το πράγμα έδειχνε, γιατί σπουδές και χρόνια φοίτησης είχαν ήδη γίνει πράγματα ετερόκλητα. Η κυρία

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τσεπούτη, που 'κανε συχνά ταξίδια στην Ιταλία και μισομιλούσε τα ιταλικά, γνώριζε όλη την κατάσταση της κόρης της, έβλεπε τις τσιτσιλινίες αποκλίσεις της, αλλά ως μάνα με πόνο στην καρδιά προσπαθούσε να μπαλώσει τα αμπάλωτα και να κάνει αφανή τα ολοφάνερα.

Ο κ. Τσεπούτης πικραίνονταν πολύ, όταν έβλεπε στον καθρέφτη να βαθαίνουν οι οριζόντιες ρυτίδες του μετώπου ή να λιγοστεύει το βάρος του, καθώς συχνά ζυγίζονταν στη ζυγαριά, που είχε δεξιά στην είσοδο του φαρμακείου του. Προαισθανόνταν την παρακμή και πτώση του και το ναυάγιο των ονείρων του για τα παιδιά του και ειδικά για την κόρη του. Από χρόνια τώρα είχε ψευτεθεί μέσα του η πίστη πως

τούτο το ωραίο φρούτο του απέναντι μανάβη, ο Βασίλης, ήταν ένα κι ένα για γαμπρός τους κι ως κατακρινόταν από την ψευδοαριστοκρατία της πόλης. Διέβλεπε ο Τσεπούτης την κατάρρευση των συνόρων των κοινωνικών τάξεων, αφού η μάθηση και η μόρφωση είχε αρχίσει να μπαίνει και μέσα στις καλύβες. Επιπρόσθετα διέθετε και άλλες δυνάμεις και αρκετή τέχνη, για να κατακλύσει το γιατρό Βασίλη, αλλά δεν είχε, δυστυχώς, κό-

ρη.

Όσο για το γιο του, τον Άκη, δεν του καιγόταν πια καρφί. Αυτός λειτουργούσε όπως ο υδράργυρος στο θερμόμετρο. Άλλοτε σχεδόν ζε να γίνει ηθοποιός, άλλοτε εκδοτής τοπικής εφημερίδας, άλλοτε τίποτε. Ήταν γιος του πατέρα με καλά δόντια, για να τρώει τα έσοδα και να βγάζει στο σφυρί την κληρονομική αριστοκρατία.

Η κόρη, αυτή η κόρη όλο και έβγαζε τις πληγές του κ. Τσεπούτη και του αποθήκευε την αγανάκτηση που μόνο η γυναίκα του τη γνώριζε. Ώσπου μια μέρα εν βρασμού ψιλότο, που ήταν και καλός ταφάρων μουσικών του:

-Ο Δήμος με το κρ. και με το πρ. έβγαλε στον αέρα δύο πολύτιμα διαμάντια, δύο επιστήμονες, έγω με τα αγαθά του Θεού, όπως λέει εσύ, τι έκαναν; έβγαλα καρβουνάκια και ασβέστη...

Και ο υπάλληλος του απάντησε: -Έχεις δίκιο αφεντικό, για την κοδομή χρειάζονται και τέτοια υλικά!

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα ονόματα είναι εντελώς φανταστικά. Τα γεγονότα είναι πραγματικά.

Τέλος

Η ΜΑΡΓΙΟΛΑ

Μια νέα κοπέλα, πάνω στη γιότη και στην ομορφιά της, άσθηκε κάποτε στο Ζαγόρι και μνημή της έμεινε αιώνια και αιωνανή. Ήταν η Μαργιολά.

Ομορφη, δυνατή, πρόσχαρη και καλοσυνάτη στη ζωή της και τώρα βρίσκεται στον τάφο και στον άλλο κόσμο.

Οι συγγενείς της κλαίνε και κλαίουν. Οι χωριανοί οδυρόνται και μοιρολογούν...

Και μεσ' τη θλίψη και στην αγόγγυσή τους όλοι, θρηνούχης είπε στον ηλικιωμένο υπάλληλό το, που ήταν και καλός ταφάρων μουσικών του:

-Ο Δήμος με το κρ. και με το πρ. έβγαλε στον αέρα δύο πολύτιμα διαμάντια, δύο επιστήμονες, έγω με τα αγαθά του Θεού, όπως λέει εσύ, τι έκαναν; έβγαλα καρβουνάκια και ασβέστη...

Και ο υπάλληλος του απάντησε: -Έχεις δίκιο αφεντικό, για την κοδομή χρειάζονται και τέτοια υλικά!

Ας το ξαναθυμηθούμε, λοιπόν, κι ας το απολαύσουμε οι αρχαιότεροι κι ας εντρυφήσουν στο περιεχόμενό του οι νεότεροι του Δικόρφου. Αξίζει

Δικορφυώτικα δημοτικά τραγούδια

τον κόπο. Είναι από τα καλύτερα του είδους του σ' όλη την Ελλάδα.

Το τραγούδι αυτό το είχα καταγράψει το 1975, με τη βοήθεια της θείας μου Κούλας τ' Σιωμ', που σεβόταν πολύ την παράδοση και τηρούσε απαρεγκλίτως τα έθιμα του χωριού.

Η Μαργιολά

-Σήκω, Μαργιολά μ' απ' τη γη κι από το μαύρο χώμα.

-Με τι ποδάρια να σηκωθώ και χέρια ν' ακουμπήσω;

-Κάνε τα χέρια σου τσαπιά τις απαλάμες φτιάρια.

Ρίξε το χώμα από μεριά την πέτρα απ' την άλλη.

-Αχ, για σήκω, ντύσου κι άλλαζε/ και βάλε την αρμάτα,

να λάμψει πάλι ο νοντάς το πέρα σανισίνι (βεράντα).

Έτσι θρηνούσαν οι πρόγονοι μας Ζαγορίσιοι και Δικορφυώ-

τες τους δικούς τους. Έτσι έκλαιγαν και αποχαιρετούσαν για πάντα τους συγγενείς τους.

Και μαζί με τη λυπητερή και πολύ συγκινητική δημοτική μουσική, ολοκλήρωναν την ομαδική τους θλίψη και στεναχώρια, γι' αγαπημένα και πρόσφιλή τους πρόσωπα.

Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

'Ενα χορευτικό Ζαγορίσιο τραγούδι της ξενιτιάς:

Ευκαιριακά σήμερα ας δούμε κι ένα άλλο τραγούδι (που είναι βαρύς χορός) και μας μιλάει, για τι άλλο στο Ζαγόρι; Για την ξενιτιά.

Οι άντρες έφευγαν κι αργούσαν να γυρίσουν πίσω μερικές φορές.

Η γυναίκα (κι εδώ η καμήνη η Αλεξάνδρα...) έμενε πίσω

μαραμένη και πικραμένη, αγωνιούσα και λυπημένη συνεχώς.

Έκλαιγε και καρτερούσε την ώρα, που θα γύριζε ο αγαπημένος της σύζυγος ξανά στο Ζαγόρι.

Κι ο καλός της, για να γλυκάνει και απαλύνει τον πόνο της γυναίκας του, τη ρωτούσε (με την τότε επιστολογραφία του... αραμπά) τι ήθελε να τις στείλει από την ξενιτιά, για να δείξει και αποδείξει την αγάπη του και για να κυλήσει ο καιρός γρηγορότερα και κάπως ομαλότερα.

Το τραγούδι το ακούγαμε και το ακούμε και τώρα συχνά στο Δικόρφο και σ' όλο το Ζαγόρι.

Είναι ζωντανό ακόμη για τις παλιότερες γενιές και φέρνει πολλά βιώματα στο νου τους.

Και τώρα ας δούμε τους στίχους του τραγουδιού:

Η Αλεξάνδρα

-Γιατ' είσαι πικραμένη Αλεξάντρα μ'/ γιατί 'σαι κλαμένη; Μην εισ' απ' τον αέρα, Αλεξάντρα μ'/ μην εισ' απ' τη βροχή;

-Δεν είμ' απ' τον αέρα, λεβέντη μ'/ δεν είμ' απ' τη βροχή. Μον' είμ' από τ' εσένα, λεβέντη μ'/ πδεν ήρθες να σε δω.

-Τι θέλεις να σου στείλω, Αλεξάντρα μ'/ απ' τα Φέροσαλα; -Θέλω, γιαλί και χτένι να μου στείλεις και χρυσό σταυρό.

Ματθαίος Λέκκος
2-5-1993

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

2.000 δρχ.
Καρράς Γιώργος και Λένα Κοντογιάννης Γιάννης Ζώης Σωτήρης Τσιαμένου Αρτεμισία Ιερ. Λάζος Ιωάννης

1.500 δρχ.
Σαράτση Θέα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

-Αγοράκι απέκτησαν η Ντίνα Λέκκου και ο Γιώργος Πλεύρης. Να σας ζήσει παιδιά.
-Κοριτσάκι απέκτησαν ο γιαντρός Νίκος Στάθης και η γυναίκα του Μαρία. Και νυφούλα!

ΕΝΔΟ-ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Η τουριστική ανάπτυξη του Δικόρφου

Κάθε τόπος, για να αναπτυχθεί τουριστικά τρία πράγματα χρειάζεται να εξασφαλίσει. Συγκοινωνία καλή, δηλαδή δρόμο ασφαλισμένο, ξενοδοχειακή υποδομή, δηλαδή ξενώνες και ενοικιαζόμενα δωμάτια και καταστήματα εξυπηρέτησης των τουριστών, δηλαδή πρόχειρα έστω εστιατόρια και άλλα μικρομάγαζα.

Από τις τρεις παρ'όλα αναγκαίες προϋποθέσεις το Δικόρφο δεν έχει σήμερα τις δύο σπουδαιότερες, δηλαδή τον καλό δρόμο και το μαγαζί που θα εξυπηρετεί τον επισκέπτη για το φαγητό του.

Όσον αφορά για τα ενοικιαζόμενα δωμάτια, τα ήδη λειτουργούντα είναι λίαν ικανοποιητικά και εκσυγχρονισμένα και μπορεί εύκολα να υπάρξουν και άλλα, με ευκολία σχετική και χωρίς υπερβολικές δαπάνες.

Μνήμη ευεργετών Δικόρφου

Όπως κάθε τόπος, έτσι και το Δικόρφο, έχει τους ευεργέτες του. Τους ανθρώπους εκείνους, που κάτι έδωσαν για το χωριό και για όλους μας.

Αυτούς τους ανθρώπους καλούμαστε όλοι εκ καθήκοντος να τους τιμήσουμε, γιατί άλλος από το περίσσειμά του κι άλλος από το υστέρημά του έδωσαν στην Κοινότητά μας

Εκατα τις ημέρες του Πάσχα μια περιοδεία στα χωριά εκείνα του Δυτικού Ζαγορίου, που έχουν όντως τουριστική ανάπτυξη και κίνηση, καθ' όλο σχεδόν το έτος. Είδα και διεπίστωσα, ότι έχουν εξασφαλίσει και τις τρεις παραπάνω προϋποθέσεις, αρκούτσες και ικανοποιητικές. Κι έτσι κάνουν το Ζαγόρι να ακούγεται πανελληνίως και να διαφημίζεται με ικανοποίηση παντού.

Επομένως, όλοι οι Δικορφυώτες πρέπει να κατανόησουμε και να πιστέψουμε ότι χωρίς αυτή την αναγκαία και πολύ απαραίτητη υποδομή το Δικόρφο (όσο όμορφο και ελβετικό χωριό κι αν είναι) κι όσο κι αν υπερέχει άλλων χωριών της περιοχής, δεν θα αναπτυχθεί του-

αυτό που της έλειπε κι αυτό που είχε ανάγκη.

Άλλος χρηματοδότησε δρόμους, άλλος όμορφες και ωραίες παραδοσιακές βρύσες μέσα στο χωριό κι άλλος έκαμε ένα έργο που το βλέπουμε όλοι σήμερα και το απολαμβάνουμε.

Αξίζει λοιπόν μια Κυριακή του φετινού καλοκαιριού, του 1993, να κάνουμε ένα απλό και ταπεινό μνημόσυνο στην κεντρική μας εκκλησία, γι' αυτούς τους Δικορφυώτες ευεργέτες στους οποίους έχουμε αφιερώσει νομίζω (τιμήξεν) και την κεντρική μας πλατεία.

Ένα μνημόσυνο από το Σύλλογό μας, με λίγα λόγια για τον κάθε ευεργέτη, θα ήταν μια αναγνώριση για τους πολλούς και ένα μάθημα για τους νεότερους του χωριού.

Το ΔΣ του Συλλόγου μας έχει το λόγο.

Τουριστική ανάπτυξη

ριστικά και δεν θα αξιοποιηθεί, αν δεν πραγματοποιηθούν σύντομα οι τρεις παραπάνω άτεγκτες προϋποθέσεις. Στόχος επομένως άμεσος και συγκεκριμένος όλων μας, πρέπει να είναι η ασφαλισμένη του δρόμου Ελάτης - Δικόρφου και η λειτουργία καταστήματος ικανού να προσφέρει τις αναγκαίες τουριστικές υπηρεσίες, όπως παραπάνω τις περιέγραφα λακωνικά.

Κάθε Δικορφυώτης, που αμφισβητεί ή δεν δεχεται τα παραπάνω, έχει το λόγο να προβάλει τις δικές του απόψεις και σκέψεις. Γιατί το Δικόρφο αξίζει καλύτερης τύχης και οπωσδήποτε άμεσης τουριστικής ανάπτυξης.

Παρκάρισμα αυτοκινήτων

Κάθε καλοκαίρι παρατηρείται συνωστισμός αυτοκινήτων (μερικά Σαββατοκύριακα) στο Δικόρφο. Και οι περισσότεροι από μας παρκάρουμε τότε το αυτοκίνητό μας στην κεντρική μας πλατεία και εκεί γίνεται τα... "σώσε".

Χώρος για να παίξουν τα μικρά παιδάκια δεν υπάρχει, ο τόπος στενεύει και οι ξένοι που έρχονται βλέπουν μια εικόνα όχι ευχάριστη και ολίγον... αθηναική (πατείς με, πατώ σε).

Πόσο καλύτερα θα ήταν αν τα αυτοκίνητά μας τα παρκάραμε, όχι στην κεντρική μας πλατεία, αλλά σε ένα δρόμο, που θα ορίσει το κοινοτικό μας συμβούλιο κι εμείς οι Δικορφυώτες πρώτοι θα σεβόμαστε και θα τηρούμε, αποδειχνοντας ότι είμαστε και νομοταγείς και

ΕΝΔΟ-ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

πολιτισμένοι.

Το καλοκαίρι έρχεται και η απόφαση πρέπει να ληφθεί εγκαίρως (με σήματα και πινακίδες), ώστε τον ερχόμενο Ιούλιο και Αύγουστο να εφαρμοστεί κι όλες και το Δικόρφο να παρουσιάζει μια αξιόλογη και πολιτισμένη εικόνα, όπως συμβαίνει και σ' άλλα Ζαγοροχώρια.

Είναι συνδρομητές των "Δικορφυώτικων Νέων" όλοι οι Δικορφυώτες;

Πολλές φορές διερωτήθηκα, αν όλοι οι απανταχού της Ελλάδος Δικορφυώτες είμαστε, που εκδίδουμε.

Γιατί μια τέτοια εφημερίδα ενημερώνει, πλησιάζει τον ένα χωριανό δίπλα στον άλλο, παρουσιάζει τα μεγάλα και ζέοντα προβλήματα του χωριού, σε κάνει να μαθαίνεις για τα συμβαίνοντα χαρμόσυνα και λυπητερά γεγονότα και γενικά είναι ένα άριστο μέσον επικοινωνίας και επαφής όλων των χωριανών, παλιών και νέων. Αξίζει με δύο λόγια να είναι κανείς συνδρομητής αυτού του φύλλου που κρατάτε στα χέρια σας και διαβάζετε τώρα.

Μάλιστα θα μπορούσα να πω ότι οι μεγαλύτεροι θα μπορούσαν να γεμίσουν μια ελεύθερη ώρα τους με τις σελίδες των "Δ.Ν.". Κάτι δάσει. Κάτι απ' το παρελθόν θα μας έρθει στο ψει.

Ακόμη θα μπορούσαμε άνετα να πούμε, στους συντάκτες αυτού του φύλλου, την άποψή μας για την ποιότητα των γραφομένων τους, ώστε η έκδοση να βελτιωθεί ακόμη περισσότερο και τα "Δ.Ν." να γίνουν ένα αξιόλογο σοβαρό και ευαγάνωστο φύλλο.

Γενική Συνέλευση

Τα θέματα της στήλης των "ΕΝΔΟ-ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ" στην επόμενη γενική συνέλευση του Συλλόγου μας.

Η στήλη των "ΕΝΔΟ-ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ" συνεχίζεται και σήμερα αιθανόμαι την ανάγκη να κάνω έναν απολογισμό... των γραφομένων μου.

Ασχολήθηκα με αρκετά θέματα, που αγγίζουν το μέσο Δικορφυώτη στα τρία προηγούμενα τεύχη της Εφημερίδας μας.

Έκανα προτάσεις, εισηγήθηκα λύσεις, διατύπωσα σκέψεις για πολλά μεγάλα, ή μικρά Δικορφυώτικα θέματα.

Καιρός όμως είναι νομίζω όλοι μας (γράφοντες και μη γράφοντες...) να βάλουμε το λιθαράκι ο καθένας μας στη συζήτηση αυτή και στις προτάσεις αυτές.

Και ως καλύτερο τρόπο βρήκα την επόμενη γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, αυτό το καλοκαίρι στο Δικόρφο.

Εκεί, εκτός των πολλών ίσως και μεγάλων θεμάτων, που θα παρουσιάσει το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, εγώ προτείνω από τη στήλη αυτή, να συζητήσουμε και να λάβουμε αποφάσεις, για όλα τα θέματα, που έβιξα μέχρι τώρα στη στήλη μου, για το Δικόρφο.

Η ίδρυση λαογραφικού Μουσείου δεν είναι π.χ. θέμα για συζήτηση και λήψη αποφάσεων;

Η τουριστική ανάπτυξη του χωριού μας και οι δυσκολίες της δεν είναι ζήτημα πρωτεύον για διάλογο;

Έτσι θα μας δοθεί η ευκαιρία να υλοποιήσουμε όσα ένας ονειρεύεται γραπτά και όσα βλέπουμε ως ιδανικά και μακρινά κι ονειρεμένα...

Ματθαίος Λέκκος

ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Δεισιδαιμονίες και προλήψεις είναι ο φόβος του ανθρώπου και η προφύλαξη του για κάθε τι το μεταφυσικό, για κάθε τι το οποίο δεν το καταλαβαίνει και μάλιστα το μη χριστιανικό. Οι προφυλάξεις μπορεί να στηρίζονται κάποτε σε λογικές αιτίες και κοινωνικές απαιτήσεις (π.χ. δεν δανείζουν προζύμι τη νύχτα, δεν πατάνε το ψωμί κτλ.), αλλά οι περισσότερες είναι αφελείς και παράλογες. Δημιουργήθηκαν, λοιπόν, πολλές ιστορίες και αφηγήσεις για κάθε στοιχείο, για κάθε υπερφυσικό πράγμα.

Ο φόβος και η αγνοία, που οδηγούν τον άνθρωπο στις δεισιδαιμονίες και τις προλήψεις, τον οδηγούν και σε μια αγωνία για τα μελλούμενα. Τι θα του συμβεί στο μέλλον; Πώς θα το μάθει; Έτσι αναπτύχθηκε μια τάση μαντικής στον άνθρωπο, που προσδοκώντας πάντα το "καλό", απευθύνονταν στις αγαθές δαιμονικές δυνάμεις, και τους παρακαλούσε να φανούν ευνοϊκοί και να του προειπουν το μέλλον.

Τα φυσικά φαινόμενα, οι κινήσεις των άστρων, οι φωνές των ζώων, τυχαίοι ήχοι, οι καρποφορίες των φυτών, οδήγησαν στη φυσική μαντεία και στον οίανισμό, που θεωρεί τα φυσικά φαινόμενα σαν διερμηνείες των αποφάσεων της Τύχης και του Θεού.

Ακολούθησε η ψυχική μαντική (όνειρα, οπτασίες, παραισθήσεις), έπειτα η θρησκευτική μαντεία (τρίξιμο εικόνων κτλ.) και τέλος ήρθε η τεχνητή μαντεία που μπορούσε ο άνθρωπος να την προκαλέσει ο ίδιος.

Παρακάτω καταγράφω αλφαβητικά, όσες δεισιδαιμονίες, προλήψεις και μαντέματα μπόρεσα να συγκεντρώσω, που συνηθίζονταν να λέγονται στο χωριό μας. Πιστεύω ότι πρέπει να υπάρχουν κι άλλες, αλλά είτε έχουν ξεχαστεί με τον καιρό, είτε δεν τις θυμόταν όσοι στους οποίους απευθύνθηκα.

αγαλατιά: Αν τα Χριστούγεννα πέσουν μέρα Πέμπτη, πιστεύουν πως όλη τη χρονιά δεν θα 'χουν γάλα.

αγκαστρωμένη: Αν η κοιλιά της αγκαστρωμένης είναι ψηλά, θα γεννήσει κοπέλα. Αν είναι χαμηλά, αγόρι.

αγκαστρωμένη: Άλλος τρόπος για να δουν αν θα κάνει αγόρι ή κορίτσι, είναι οι μπουαλιές. Αυτές είναι τα εξογκώματα που βγάζουν τα κλαδιά από τα ντούσκα και μοιάζουν με καρύδια. Αυτά λοιπόν τα σπάνε κι αν μέσα βρεθεί μύγα, θα κάνει κορίτσι. Αν βρεθεί σκουλήκι, αγόρι.

αδράχτι: Προσέχουν να μην χτυπηθεί κανένας από αδράχτι από γυναίκα που γνέθει. Αν χτυπηθεί, θα βγάλει τη "λούγκα" - κακό σπι-

Δεισιδαιμονίες - προλήψεις μαντέματα

ρί στη μασχάλη.

Αη-Γιάννης: Στις 29 Αυγούστου, επέτειος της Αποκεφάλισης το Προδρόμου, δεν κάνει να τρώνε ή να πίνουν τίποτα κόκκινο (σταφύλι, κρασί, καρπούζι), γιατί θυμίζει το αίμα που έτρεξε από τον Ιωάννη.

αίμα: Αν κοπεί κάποιος την ώρα που κλαδεύει και τρέξει το αίμα του κάτω, θα έχει πολύ κρασί τη χρονιά αυτή.

αλογόμυγα: Αν καθήσει αλογόμυγα πάνω σ' ένα άτομο, θα του έρθει μουσαφίρης.

αμπέλι: Δεν κλάδευαν το αμπέλι μέρα Πέμπτη, γιατί έπεφταν τα σταφύλια.

αμπέλι: Δεν φύτευαν καινούριο αμπέλι την ίδια χρονιά που είχε πεθάνει κάποιος από το σπίτι, γιατί ο θάνατος θα ξαναχτυπούσε.

αμπέλι: Για το κλάδεμα του αμπελιού, ενώ για τους άλλους μήνες του χρόνου παρατηρούσαν τις φάσεις του φεγγαριού, δεν ίσχυε αυτό για τον Γενάρη, που έλεγαν: "Γενάρη μήνα κλάδεψε, φεγγάρι μην κοιτάξεις".

ανακομιδή: Όταν γινόταν η ανακομιδή των οστών κάποιου νεκρού, έπρεπε να κλείσει αμέσως ο τάφος.

ανάληψη: Δεν επιτρέπεται να κάνουν καμιά γεωργική εργασία κατά τη μέρα της ανάληψης, ούτε πηλζουν το γάλα από τα ζώα, γιατί "αναληφονται" (καταστρέφονται) τα προϊόντα.

αρσαλιού: Άλλη ονομασία της Πεντηκοστής. Πιστεύουν πως οι ψυχές των πεθαμένων που έχουν βγει στον πάνω κόσμο τη Μεγάλη Πέμπτη, μπαίνουν ξανά στον Άδη.

αβγό: Πιστεύουν ότι το καλύτερο αβγό που πρέπει να βάλουν στην κλώσσα για κλώσιμα είναι το στρογγυλό, γιατί αυτά τα αβγά κάνουν κότες.

αυτί: Αν το αυτί μάς τρώει, τότε θα βρέξει.

αυτί: Όταν λαλήσει κάποιο αυτί, τότε θ' ακούσουμε χαμπέρι. Αν διπλά μας βρίσκεται άλλο άτομο, το ρωτάμε: "ποιο αυτί λαλάει". Αν μας απαντήσει σωστά, λέμε ότι θ' ακούσουμε μαζί την ειδήση.

βελανίδα: Αν το φθινόπωρο υπάρχουν πολλά βελανίδα, τότε το χειμώνα θα έχουμε πολλά χιόνια.

δαταινιά: Όπου φυτρώνει η δαταινιά πιστεύεται ότι το έδαφος είναι εύφορο. Γι' αυτό και λένε: "Βρήκες φτέρη σήκω φεύγα, πιάσε βάτο κάτω βγάλτο".

δροχή: Αν βρέξει της Υπαπαντής είναι καλό, πιστεύουν, για τις καλλιέργειες.

δροχή: Πιστεύεται ότι η άνοιξη είναι η καλύτερη εποχή για τις καλλιέργειες, αν βρέξει. Γι' αυτό και λένε: "Αν ρίξ' ο Απρίλης δυο βροχές κι ο Μάης άλλες δέκα, καλότυχος ο γεωργός πόχει στη γη σπαρμένα".

βρύση: Κατά τη μέρα της Πρωτοχρονιάς πήγαιναν στη βρύση τα κορίτσια κι έριχναν κέρματα, ζάχαρη, ρύζι και βούτυρο, για να τρέχουν όπως το νερό και τα αγαθά αυτή τη χρονιά.

γάλα: Όταν κάποιος τους έδινε γάλα, δεν έκανε να επιστρέψουν το δοχείο, μέσα στο οποίο ήταν αυτό, άπλυτο. Έπρεπε να έχει έστω και λίγο νερό.

γαλατσίδα: Βάζουν γαλατσίδα στην πίτα της Πρωτοχρονιάς, για να έχουν γάλα όλο το χρόνο.

γάμος: Δεν επιτρέπεται να γίνει γάμος σε δίσεχτο έτος.

γάμος: Κατά την ώρα της στέψης, δεν ήταν καλό να πέσει η βέρα κάτω.

γάμος: Το νέο ζευγάρι πρέπει αμέσως στον πρώτο γάμο που θα γίνει να φιλήσουν τα στέφανα, αν θέλουν να προκόψουν.

γάμος: Κατά τη στιγμή που ο παπάς διαβάζει το "... η δε γυνή να φοβήται τον άντρα", προσπαθεί η νύφη να πατήσει το πόδι του γαμπρού, για να σπάσει το φόβο του άντρα.

γάμος: Απαγορεύεται να γίνεται ο γάμος μέρα Τετάρτη, γιατί δεν προκόβει.

γάμος: Όταν φτάνει η νύφη στο σπίτι του γαμπρού, ρίχνει ρύζι σταυρωτά για να ριζώσει στο καινούριο σπίτι της.

γάμος: Γυρίζοντας σπίτι του γαμπρού μετά το γάμο, η νύφη πρέπει να πάρει κάποιο αγόρι στην α-

γκαλιά της, όχι όμως ορφανό γάτα: Όταν η γάτα κατούρεται που νάναι μέσα στο σπίτι, ελγλωσσοφαγιά.

γάτα: Όταν η γάτα γλύφεται, τε πιστεύεται ότι θα βρέξει.

γάτα: Αν η γάτα κάθεται με το σινά της προς το τζάκι, τότε έρται κακοκαιρία.

γατάκια: Δεν κάνει οι συμπεθε να αλλάζουν μεταξύ τους γατάκια γιατί θα τσακώνονται όπως οι τε:

γίδα: Δεν κάνει να τρώνε τα γίδα την ώρα που έρχονται τα γίδα γιατί πίστευαν ότι θα μείνουν φανά.

γίδα: Όταν τα γίδα δεν βνουν από το μαντρί τους για πάνε για βοσκή, τότε περιμένω κακοκαιρία.

γκάια: Όταν το πουλί αυτό λαιει κοντά σε κάποιο σπίτι, τότε αυτό θα έρθει ο μουσαφίρης.

γκόρτζα: Όταν υπάρχουν πολλοί γκόρτζα το καλοκαίρι, θα έχω βαρύ χειμώνα.

γύφτος: Άμα έβλεπε κανένας στον ύπνο του γύφτο, ήταν αρσσια.

δόντι: Όταν τα μικρά παιδιά λαζαν δόντι, το παλιό το πετούσαν στον καβαλάρη του σπιτιού, λέντας: "Πάρε δόντ' κόκκαλο καμου σιδερένιο, να ροκανίζω κουκιά, να τρώω τα ρεβίθια".

δρίμες: Οι δρίμες ήταν οι πρώτες μέρες του Μαρτίου και Αυγούστου, οι τρεις μεσαίες και τρεις τελευταίες των μηνών των. Και κατά τις δρίμες του γούστου δεν έκανε να πλύνω ρούχα.

δωδεκαήμερα: Κατά τις μέρες αυτές δεν επιτρέπεται να φύγουν έξω από το σπίτι, γιατί έπαιρναν τη φωνή τα κατσα. Άλλες παραδόσεις για τα δωδεκαήμερα, βλέπε στο κεφάλαιο θέμα σύμφωνα με το εορτολόγιο και τους μήνες".

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΤΟ ΔΙΚΟΡΦΟ ΖΑΓΟΡΙΟΥ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ
(Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ)

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΖΑΓΟΡΙΣΙΑ ΚΟΥΖΙΝΑ

Χαρείτε τις διακοπές σας

στο μαγευτικό και παρθένο

περιβάλλον του ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΤΗΛ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ: (0653) 61.226

61.470

ΑΘΗΝΑ: 99 23 585